

HÍRNÖK

A csallóközesütörtökiek lapja

VI. évfolyam 2. szám

2010. július

HAGYOMÁNYOS ARATÁS 2010

Igazságosság és szeretet

Az egyházi szeretet-tevékenységgel szemben a 19. század óta feltűnt egy kifogás, melyet főként a marxista gondolkodás nagyon nyomatékosan kibontakoztatott és így szól: A szegényeknek nem szeretetszolgálatra, hanem igazságosságra van szükségük. A szeretet cselekedetei – az alamizsnák – valójában módszerek, amelyekkel a gazdagok megakadályozták az igazságosság érvényesítését, megnyugtatták a lelkiismeretüket, biztosították a saját helyzetüket, és a szegényektől elcsalták a jogukat. Ahelyett, hogy a szeretet egyes cselekedeteivel a fennálló viszonyok fenntartásában működnének együtt, az igazságosság rendjét kellene megteremtteni, melyben mindenki megkapná a maga részét a világ javaiból, ezért többé nem szorulnának rá a szeretet cselekedeteire.

Meg kell engedni, hogy ebben az érvben van valami igazság, de sok hamisság is van benne. Igaz, hogy az állam alapelvének az igazságosság megvalósításának kell lennie, s hogy az a célja egy igazságos társadalmi

rendnek, hogy a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartásával mindenki megkapja a maga részét a társadalom javaiból. Ezt a keresztény államtan és szociális tanítás is mindig hangsúlyozta. (...) Az Egyház szociális tanítása az ésszel és a természetjoggal érvel, azaz olyan dolgokkal, melyek minden emberhez lényege szerint hozzátartoznak. Az Egyház tudja, hogy nem feladata ezt a tanítást politikailag megvalósítani: szolgálni és segíteni akarja a lelkiismeret formálását a politikában, hogy növekedjék az igazságosság igazi követelményei iránti világos látás; e követelményeknek megfelelően cselekedjenek, főként akkor, ha széles körben elterjedt érdekek állnak az igazságossággal szemben. Ez a következőt jelenti: az igazságos társadalmi és állami rend fölépítése, mely által mindenki megkapja azt, ami őt megilleti, olyan alapvető feladat, melyet minden nemzedéknek újra vállalnia kell.

(Részlet XVI. Benedek pápa Deus caritas est című enciklikájából)

Ozsvald Árpád: Változatok – népmesékre

I.

Kívül a magányon,
kívül az örökkévalóságon,
kerítés éles bordáin,
ürmadár csőrébe rejtve,
világvég-tengerbe ejtve,
delfinek dobnak a partra.

II.

Ólomszerűn birkózva ketten,
fújtat a sárkány két kezemben,
deréig ólomban, vérben,
topogunk szörnyű ölelésben.

III.

Üvegfegy-világ előtt állok,
vasbocskorom mind szétmállott,
talpam a pokoli tűzben,
homlokom a jeges úrban.

IV.

Mikor a világot felfedeztem,
valaki már járt előttem,
jelekkel az utat kirakta,
a mindenséget zsákba varrta.

V.

Kívül a magányon,
kívül az örökkévalóságon,
fekete erdő közepén,
ezüsbika sarva hegyén,
virágot tépő lányra várva
készülök rettentő halálra.

Bővülő kapcsolatok, új pályázatok

Őszintén örülnék annak, ha igazolni tudnám a parlamenti választások eredményeként távozó kormány állítását, amely szerint jó kondícióban van az ország, sikerült leküzdeni a gazdasági válságot. Bár valóban van néhány olyan gazdasági mutató, amely pozitív irányt mutat, az igazság azonban az, hogy a kormány a választások miatt elhallgatta azokat az adatokat, amelyek okán súlyos, sőt, kritikus helyzetbe jutottak az önkormányzatok. A kormány csak a választások után ismerte el, hogy a növekvő munkanélküliség és a stagnáló bérek miatt a tervezettnél egy milliárd euróval kevesebb személyi jövedelemadó folyt be az államkasszába. Márpedig ez közvetlenül érinti a megyei és a települési önkormányzatokat, hiszen – mint ismeretes – a 2004-től a fiskális decentralizáció alapján éppen a személyi jövedelemadót osztja szét az állam úgy, hogy a befolyt összeg mintegy 70 százalékát a helyi önkormányzatok, 23 százalékát pedig a megyék kapják meg. Az egy milliárd eurós „kiesés” Csallóközsütörtököt úgy érintette, hogy a májusi és a júniusi hónapra tervezett 40 ezer euró helyett a pénzügyminisztérium mindössze 10 ezret juttatott el falunkba a község működtetésére, ami súlyos nehézségeket okoz. Csak remélni tudjuk, hogy az új kormány megtalálja a megoldást az önkormányzatok finanszírozására, hiszen a kisebb települések az ország minden területén a csőd szélére jutottak a kialakult helyzet miatt.

Őszintén sajnálom, hogy ilyen rossz hírt kellett közölnöm falunk lakosságával, de az önkormányzati képviselőkhez hasonlóan én is úgy gondolom, nincs értelme eltitkolni vagy elhallgatni a valós helyzetet polgártársaink előtt. Ahogy a jót sem, mert szerintem valamennyiünk számára

jó hír, hogy a kialakult helyzet nem veszélyezteteti sem az iskola teljes felújításának a munkálatait, sem pedig a csatornahálózat kiépítését, mindkét beruházás a tervezett ütem szerint folyik. Utóbbi kapcsán külön köszönetet mondok falunk lakosságának, amiért türelmesen viszonyul az építkezés okozta kellemetlenségekhez, sőt, sokan aktívan kiveszik részüket a részleges tereprendezési munkálatokból.

Ez utóbbi kapcsán viszont tolmácsolnom kell a helyi képviselő-testület kérését, hogy ne temessék be polgártársaink az út menti árkokat. Az elmúlt hetek esőzései nyomán sok helyütt kialakult árvizek tapasztalata ugyanis azt mutatja, hogy a házakat, udvarokat éppen azért lepte el a víz, mert megrongálódott vagy megszűnt a településeken a vízelvezető rendszer, tehát az árkok és a csatornák. Ne essünk mi is ebbe a hibába! A bevezetőben említett gazdasági nehézségek ellenére nem mondtunk le meghirdetett falufejlesztési terveinkről, sőt, örömmel teszem közzé a hírt, hogy két új pályázatot dolgoztunk ki és nyújtottunk be európai uniós támogatásra. Az egyik a közvilágítás modernizálására, a lámpák cseréjére vonatkozik, a másik pedig a már évek óta tervezett hulladék-gazdálkodási gyűjtőudvar kialakítására vonatkozik. A projektek jó minőségűek, előzetes tárgyalásaink alapján minden esélyünk megvan arra, hogy mindkettőt pozitívan bírálják majd el.

Egészen friss és jó hír az is, hogy tovább bővültek falunk nemzetközi kapcsolatai. Balatonederics után Gyömrő is testvér-települése lett Csallóközsütörtöknek, az erről szóló megállapodást július 3-án írtuk alá a Budapest melletti, 16 ezres lélekszámú város vezetőivel. A megállapodás ugyan épít a hasonló testvértelepülési együttműködések

gyakorlatára, tehát kiemelten foglalkozik a kulturális és a sportkapcsolatok megteremtésének lehetőségeivel, de ennél nagyobb távlatokat is nyit, hiszen például turisztikai és gazdasági célokat is meghatároz, sőt, lehetővé teszi azt is, hogy a két település a jövőben közös pályázattal fordulhat európai uniós támogatásokért. A testvér-települési megállapodás külön figyelmet szentel a fiataloknak, a két település ifjúsága kapcsolatteremtésének és –ápolásának, valamint alkotói készségük fejlesztésének. Ennek érdekében a két önkormányzat vállalta, hogy két évente, felváltva pályázatot hirdet a 12-18 év közötti fiataloknak a helyi hagyományokkal kapcsolatos tanulmány, irodalmi vagy képzőművészeti alkotás, zenei produkció megalkotására, mindig más-más kategóriában, s abban is megállapodtunk, hogy az első pályázat kiírására már 2011 második felében sort kerítünk. Az együttműködés szervezését a megállapodás értelmében az önkormányzatok által kijelölt koordinátorok végzik majd. Az együttműködésbe, a kapcsolatok gazdagításába természetesen egyének, civil szervezetek és intézmények is bekapcsolódhatnak, a testvér-települési megállapodás értelmében a legaktívabb személyeket, illetve kollektívákat a két önkormányzat díjazni fogja, a kitüntetések átadására három évente kerül majd sor, felváltva a két településen. Őszintén bízom abban, hogy sokan élnek majd az új lehetőségekkel, s az önkormányzatok gondban lesznek egy-egy díj odaítélése alkalmából, mert sokan lesznek érdemesek a jelölésre, kitüntetésre. Szeretném leszögezni azonban, hogy az új egyezmény semmilyen módon nem gátolja a balatonedericsi együttműködésünk ápolását és fejlesztését.

Óry Péter, polgármester

Köszönetnyilvánítás

A Csallóközsütörtöki Önkormányzati Testület tisztelettel köszöni Hamar Józsefnek, hogy ingyen és bérmentve biztonsági rendszerrel szerelte fel iskolánkat, valamint a Baumax üzletlánc pozsonyi központjának, amiért beltéri festékekkel járult hozzá az iskola felújításához, csinosításához.

Megszolgált a bizalmat

Még nem döntötte el, a novemberre kiírt helyhatósági választásokon megméretteti-e magát független képviselőjelöltként, mint tette ezt négy évvel ezelőtt, de arra némi büszkeséggel és meghatódottsággal emlékezik, hogy 2006-ban az összes megválasztott képviselő közül ő kapta a faluban a harmadik legtöbb szavazatot. Pedig **Németh Ferenc** – merthogy róla van szó – akkor indult először választáson, népszerűsége sokakat meglepett. De őszintén bevallja, bár „tősgyökeres” csütörtöki, maga sem hitt az ilyen jó szereplésben.

– Ki győzte meg, avagy mi készítette arra, hogy megmérettesse magát, hogy kipróbálja a képviselőködést? – kérdeztük hát tőle őszinte vallomása nyomán.

– Senki nem győzködött, nem beszélt rá, hogy induljak a választáson, magam döntöttem így. Csallóközsütörtök ősi lakói közé tartozom, minden emlékem, idegszálam ehhez a faluhoz köt, érdekelt hát, miként születnek azok a döntések, amelyek az én hétköznapjaimat is befolyásolják, milyen körülmények játszanak közre egy-egy döntés meghozatalakor. A kíváncsiságon túl, persze, az is hozzájárult a döntésemhez, hogy már a korábbi ciklusokban is megfogalmazódtak olyan célok, szép elképzelések, amelyek engem is megragadtak, amelyekről én is úgy gondoltam, hogy falunk jövője, modernizálása, fejlődése szempontjából alapvetően fontos feladatok, aztán meg azt tapasztaltam, hogy bár ezt-azt sikerül megvalósítani, nem igazán a beharangozott úton haladunk, s főleg nem olyan dinamikus, mint ahogy azt a kor megkövetelné. Tehát nemcsak a kíváncsiság, hanem a tenni akarás is hozzájárult ahhoz, hogy négy évvel ezelőtt úgy döntöttem, a választók elé állok ötleteimmel, elképzeléseimmel, s ha megbíznak bennem, megpróbálom jobban tenni a dolgomat, mint elődeim, mert azt tartom természetesnek, hogy bár tisztelem munkájukat és építke is rá, de csak akkor van értelme átvenni tőlük a stafétabotot, ha utána nagyobb sebességre tudok kapcsolni.

– Kezdjük hát a „kíváncsisággal”, vagyis azzal, megfelelt-e a képviselőtestületben meghonosított munka az Ön elvárásainak, olyan-e a döntéshozatali mechanizmus, amely megfelel a kor követelményeinek?

– Összehasonlítási alapom nincs, hiszen az első választási ciklusomat élem, ami talán jó is, hiszen ily módon nem kell minősítenem annak a képviselői csoportnak a munkáját, amelyet négy éve mi váltottunk fel. Az elvárásom az volt, hogy minden kérdésre, amelyről döntenünk kell, megfelelő mennyiségű mérlegelési idő jusson. Nos, azt kell mondanom, elégedett vagyok, mert a képviselők közt minden alkalommal konstruktív vita alakult ki, az előterjesztéseket minden oldalról megvizsgáltuk, egyetlen véleményt sem hagytunk figyelmen kívül, s mindannyiunk igyekezete az volt, hogy ha csak lehet, konszenzusos döntést hozzunk, de legalább is nagy többséggel szavazzuk meg a határozatokat, mert csak így biztosítható, hogy falunk lakossága esetében is a többséget szolgáló megoldás mellett foglaljunk állást. Én úgy látom, a jelenlegi képviselőtestület egy „jó csapat”, mindenki nyitott szemmel és füllel jár az emberek között, minden iránt érdeklődünk, üléseinken a különböző témák megvitatása során figyelembe vettünk minden olyan véleményt, ami megfogalmazódott a faluban, ezt biztosan állíthatom. Az, hogy a döntés nem mindig felelt meg mindenkinek egyformán, azt hiszem, természetes, hiszen az emberek részéről is

megfogalmazódnak olyan elvárások, amelyek egymásnak ellent mondanak, a kompromisszumos igazság pedig olyan, hogy adott esetben egyik félnek sem tetszik.

– És tartalmi szempontból, az elvégzett munka alapján milyennek látja az elmúlt négy esztendő?

– Lehet, hogy szerénytelennek tűnnek szavaim, de őszintén mondom, büszke vagyok falunkra, s bárhogy alakul is a helyzet az őszi helyhatósági választások után, jó lelkiismerettel fogok gondolni az elmúlt négy esztendőre. Mérföldkönyit fejlődött a falu, s igazából a mostani választási ciklusban valósultak meg azok az álmok és célok, amelyeket nyolc, tíz évvel ezelőtt fogalmazódtak meg. Zajlik az iskola teljes felújítása, a csatornahálózat kiépítése, utakat, járdákat építettünk, rendeztük a temetőt, jó úton van az öreg iskola épületének az átvétele és hasznosítása, rendeztük a templom környékét, parkosítottuk az önkormányzati hivatal előtti teret, miközben átalakítottuk, modernizáltuk magát a községházát is, most pályáztunk a személtlerakó-telep kiépítésére, autóbusz-megálló épült, benzinkút a falu határában, s hadd ne soroljam. Mindemellett új lendületet kapott a falu társadalmi élete, a civil szervezetek rendszeres támogatást kapnak az önkormányzattól és egy egészséges munkamegosztás alakult ki közöttük, miközben valamennyi aktív, akár a Vöröskeresztet, a sportszervezetet, a tűzoltókat, a Csemadokot vagy a vadászszövetséget vesszük figyelembe, vagy éppen az újabbakat, a Szent Jakab és a Dajori Polgári Társulást, esetleg a nyugdíjasok klubját vagy a daloskört. Szinte minden hétre esik egy rendezvény, de ha a belső szervezeti életet is figyelembe vesszük, akkor akár több is. Nyilván nagy szerepe van ebben a polgármester úrnak is, aki minden kezdeményezést felkarol és támogat, de ez most mindegy, a lényeg az, hogy jó úton halad a falu, s ezt kell majd folytatni az őszi választás után is. Legalább is ez az én meglátásom.

Megfelelő feltételek – kedvező légkör

Az éppen elbúcsúztatott tanévre is jellemző, hogy pedagógiai tevékenységünket az év elején közösen megfogalmazott célok hatották át: mindazoknak az intellektuális és emberi, erkölcsi értékeknek a kialakítása tanítványainkban, amelyek birtokában úgy tudják egyéni boldogulásukat megteremteni, hogy az egyben szűkebb és tágabb közösségük javát is szolgálja. Ehhez igazodtak a pedagógiai programunkban megfogalmazott céljaink és elvárásaink, hogy a tanítás-tanulás folyamatában kedvező légkört és megfelelő munkafeltételeket biztosítsunk.

Az alapfokon az iskolába lépő kisgyermekekben óvtuk és fejlesztettük a megismerés, a megértés és a tanulás iránti érdeklődést és nyitottságot. Kilenc kiselsősünket sikeresen vezettük át az óvoda játékközpontú tevékenységeiből az iskolai tanulás tevékenységeibe. Tanulóinkban fokoztuk a fogékonyságot a saját környezetük, a természet, a társas kapcsolatok és a társadalom értékei iránt. Közben teret adtunk a gyermek játéka és mozgás iránti vágyának. Különösen nagy hangsúlyt fektettünk arra, hogy gyermekeink szeressék és óvják természeti környezetüket. Az olvasás iránti kedv felkeltése, fenntartása nagy kihívást jelentett számunkra az egész iskolaévben. Ügyeltünk arra is, hogy mélyrehatóan alapozzuk meg az alapkészségek elsajátítását.

A felső tagozaton magas színvonalú és sokrétű ismeretátadással fejlesztettük a tanulók önálló problémamegoldó képességét, készségét és kreativitását. Pedagógiai tevékenységünk irányát az erkölcsi értékek, a humánus magatartás, a pozitív szokások és a tanulók jellemének megszilárdítása adta. Úgy vélem, az elmúlt tanévben is sikerült segítenünk diákjainkat abban a folyamatban, amelyben művelt emberré, szabad és gazdag személyiséggé, felelős polgárrá, tisztességes és emberséges, alkotásra és boldogságra képes emberekké válhassanak.

Pedig nem volt egyszerű az elmúlt tanév, gazdasági szempontból kettős szorításba

került a fannartó, a községi hivatal, az önkormányzat. Iskolánkban kevés a tanuló, holott az állami támogatás a tanulók létszámához kötött, ezért már korábban is meglehetősen korlátozott volt gazdasági mozgásterünk. Ráadásul a gazdasági válság is elérte a községet, a közszolgáltatások finanszírozására is kevés a pénz, ezért nincs olyan tartaléka a községnek, amivel jelentősen tudná javítani a normatív támogatásra épülő pénzügyi feltételeinket. Ennek ellenére az iskola működése nem lehetetlenült el, amihez némiképpen magunk is hozzájárultunk, hiszen különböző akciót szerveztünk – bolhapiac, karácsonyi vásár, húsvéti vásár, Jótékonyági koncert –, amelyek bevételéből sikerült javítani taneszköz-ellátottságunkat. Tény viszont, hogy asszisztensünket és karbantartóinkat el kellett bocsátani. Ugyanakkor sikerült modernizálnunk a szertárakat, átszervezni a laboratóriumokat, a nyelvi termet, a könyvtárat és az irodákat, sőt, új számítógépes termet is kialakítottunk, felújítottuk a számítógépeket, az önkormányzati hivataltól pedig az év végén további számítógépeket is kaptunk, amelyeket a nyár folyamán fogunk beüzemelni. Az iskolai év zárószakaszában pedig egy teljes átalakítás kezdődött meg iskolánkban, az önkormányzat sikeres pályázata alapján európai uniós forrásokból most zajlik az épület szigetelése, a szociális helységek felújítása és egyéb munkálatok, amelyek nyomán, reményeink szerint, egy szinte teljesen megújult épület várja majd tanulóinkat az új tanévben.

Talán ezen „apró” sikereknél is fontosabb, hogy tanulóinknak a nehéz gazdasági

helyzet ellenére tudtuk biztosítani mindazokat a feltételeket, amelyek az úgynevezett „iskolán kívüli tevékenységhez” szükségesek, hogy az oktatói és a nevelői feladatok egyensúlyban maradjanak, s ezen tevékenységekkel is tudjuk erősíteni gyermekeink erkölcsi-etikai fejlődését és humánusra, elkötelezettségre épülő magatartását. Csak néhány – mutatóba – a sok rendezvény közül: anyanyelvi hónap – olvasási, fogalmazási és szavalóversenyekkel; maradj közel a természethez – környezet- és természetvédelmi vetélkedővel és kincskereséssel; ember és természet – gyümölcskiállítás; színházlátogatás Komáromban, Dunaszerdahelyen és Somorján; rendhagyó történelemórák március 15-én és október 23-án; fellépés a nagymegyeri Roma-napon; gyermeknapi szórakoztató játékok; Farsangi Karnevál; közlekedési park meglátogatása Galántán; természetiskola és kirándulások – Jóka, Győr, Pozsony; kilencedikeseink ünnepélyes ballagása és hadd ne soroljam, talán ennyi is elég bizonyítéknak, hogy iskolánk nemcsak az oktatási folyamat során, hanem egyéb iskolai tevékenységben is a gyermeket tartja a legfontosabbnak, a gyermek lehető legtágabb értelemben vett fejlődését szolgáljuk.

Egy szó, mint száz: úgy érzem – s ezt több szakmai és társadalmi értékelés is visszajelzi – feladatinkat az elmúlt iskolai évben is sikerült teljesíteni, céljaink zömét elértük. Sok mindenkinek jár ezért köszönet – a leírtakból is világos talán, hogy az önkormányzatra, pedagógusainkra és nem pedagógusi munkatársainkra gondolok –, de külön meg kell említenem a szülőket, akik mindvégig nagy segítségünkre voltak minden ötletünk megvalósításában, de ami számunkra, pedagógusok számára a legfontosabb: mindvégig éreztük bizalmukat. Remélem, a jövő évben is számíthatunk rájuk.

Végezetül pedig jó vakációt, hasznos pihenést kívánok mindenkinek, szülőknak, diákoknak és pedagógustársaimnak is:

TŰZ A HÁROMHÁZI TÓNÁL 2010

Bevetés tűz és árvíz ellen

A csallóközsütörtöki tűzoltószervezet a második világháború óta még nem dolgozott olyan jó szakmai és műszaki feltételek mellett, mint manapság – állítja Nagy Anaklét, a szervezet parancsnoka, aki mindezt azzal magyarázza, hogy az önkormányzat, a faluban működő más civil szervezetek és konkrét polgárok, családok segítségével az idén április 22-én sikerült megvásárolniuk a LIAZ 706-os fecskendő tűzoltóautót. A parancsnok a 23 tagú szervezet nevében ezúton is köszöni a segítséget, és azt ígéri, meg fogják hálálni-szolgálni a támogatást.

Az elmúlt hetek történései reális alapot adnának az ígéretnek. Acsallóközsütörtöki tűzoltók ugyanis éles bevetésen estek át, előbb a Háromházi tónál tüzet oltottak, majd aktívan részt vettek Nyárasdon és Madon az árvíz okozta kárelhárításban, ott az esőzések okozta belvizet szivattyúzták, Csákányban pedig tűzbiztonsági szolgálatot tartottak. A parancsnok elmondása szerint a Háromházi tónál keletkezett tűz kapcsán némi félreértésre került sor, a központban ugyanis úgy értelmezték a bejelentést, hogy a csallóközsütörtöki tónál három ház ég, ezért járási risztást adtak ki, tehát a somorjai, a dunaszerdahelyi,

a nagymagyari, a jányoki és a gombai tűzoltókat is a helyszínre rendelték, de csak a nádas égett, s mire megérkeztek, a helyi tűzoltók már urai voltak a helyzetnek, csak a gombaiak használtak még vizet.

A tűzoltók eddig is tisztességesen és rendszeresen gyakoroltak, de azóta, hogy megjött a fecskendő tűzoltóautó, még nagyobb kedvvel készülnek a versenyekre és a bevetésekre, sőt, már taktikai gyakorlatokon is részt vesznek a közeli falvak tűzoltóival együtt, akikkel egyre gazdagabb és baráti kapcsolatok épültek ki az elmúlt hetekben, hónapokban. A lelkesedés egyik szép példája, hogy elkészült az új tűzoltószertár is, amelyet gyakorlatilag a tagok újíttak fel, ki konkrét munkával, ki meg a szükséges építkezési anyag biztosításával járult hozzá a „közös műhöz”, amely egyébként szintén javítja a szervezet működésének feltételeit. A rendszeres gyakorlás és a lelkesedés egyébként már a versenyeken is mutatkozik. Igaz, május 8-án, a körzeti versenyen egy apró hiba – a szívócső elhibázott mérítése okán – a csallóközsütörtöki tűzoltók csak a tizenkettedik helyen végzett, viszont június 12-én, a sárosfai versenyen már az első helyen végzett a „csapat”,

hat ellenfelet utasítva maguk mögé. Nagy Anaklét örömmel tájékoztat arról is, hogy a felnőtt csapat mellett immár ifjúságit is „ki tud állítani” a szervezet, hiszen kilenc olyan tagjuk van, akik korosztályosan az fiatalok között versenyezhetnek. De a még fiatalabbakra, a helyi alapiskola tanulóira is gondoltak a szervezet vezetői, ezért a szünidő első napjaiban a Csemadok támogatásával szervezett Játszóház-táborban tűzoltó bemutatót tartottak, nagy sikerrel. Nagy Anakléték arra is készek, hogy segítsék a tanuló ifjúság rendszeres gyakorlását, amennyiben az iskola pedagógusai között akadna olyan, aki felügyeli a gyerekek munkáját, például a tornatanár.

A tűzoltószervezet azonban nemcsak küldetésük teljesítésével, illetve a versenyeken elért jó eredményekkel – ami öregbíti a falu jó hírét – akarja meghálálni a falunak azt a segítséget, amivel alapvetően változtak meg működési feltételeik. Már most készülnek a búcsúra, merthogy hagyományosan ők szervezik a bált, s úgy szeretnék előkészíteni a szeptember 18-ai mulatozást, hogy az az egész falu lakosságának élményt nyújtson. Hát, hajrá tűzoltók!

Fiatalok az érdeklődés középpontjában

A Csemadok csallóközesütörtöki alapszervezete abból az egyszerű, de igaz jelszóból indul ki, hogy a „fiataloké a jövő”. Ennek megfelelően munkánk érdeklődésének középpontjában a tanuló ifjúság áll, persze, nem mondanánk el a teljes igazságot, ha nem tennénk hozzá, hogy a helyzetnek több oka is van. Az egyik az, hogy a hetvenes-nyolcvanas években a pezsgő Csemadok-életet szervező tagjaink közül, sajnos, sokan már örökre eltávoztak közülünk, a többiek pedig a szépkorúság békés napjait élék, az én nemzedékem, tehát a közép-korosztály valamilyen oknál fogva nem találta meg az utat a szervezethez. De ok az is, hogy pedagógusként hozzám a fiatalok állnak a legközelebb, a velük való munka az örök megújulás forrása számomra, meg öröm is, hiszen szinte minden találkozón azt tapasztalom, nyitott szívű, érdeklődő és alkotó kész falunk ifjúsága.

Erről tesznek tanúságot hétről hétre a Játékvár Játsszóház látogatói, ahol a Csemadok céljaival összhangban elsősorban hagyományörző munkát végzünk. A március 15-ei ünnepi megemlékezést követően áprilisban húsvét-váróként hímes tojást festettünk különböző technikák alkalmazásával, illetve

gyertyát öntöttünk, májusban pedig nemezeléssel készítettünk anyák-napi ajándékot az édesanyáknak és a nagymamáknak. Júniusban a Játékvár vezetősége megjutalmazta leghűségesebb tagjait, a harminckét díjazottat a jókai vízimalomhoz vittük kirándulni, ahol aztán ügyességi és logikai versenyen mérték össze tudásukat és rátermettségüket tanulóink. (Ezúton mondunk köszönetet Szigeti Gábor hentes-mészárosnak, akinek köszönhetően a virsli sütést is kipróbálhatták a kirándulás résztvevői, Szabados Katalin virágkötőnek és a Csintó-textilüzletnek pedig azért, hogy a versenyen díjakat is oszthattunk a legjobbaknak.) Júliust pedig az immár szokásos szünidei Játékvár Játsszóház rendezvénysorozattal kezdtük, amely során hagyományos, már-már feledésbe ment szakmák megismerésével, kézműves gyakorlatokkal múltattuk az időt, de volt tűzoltó-bemutató, sport- és szellemi vetélkedő is a műsoron. Az elvégzett munka kapcsán mindenkit dicséret illet, mégis kiemelném Mészáros Dávidot és Puss Adriánt, akik az „utánpótlás” két legkitartóbb és legaktívabb reménysége.

Hagyományörző munkánkban egyébként most egy új fejezetet szeretnénk nyitni, s őszintén

reméljük, hogy ezen keresztül egymásra találunk falunk különböző generációi. A fiatalokkal ugyanis úgy döntöttünk, hogy megpróbáljuk összegyűjteni azokat a használati tárgyakat – konyhai vagy kerti szerszámokat, kézműves eszközöket, dísztárgyakat –, amelyeket nagyszüleink talán még rendszeresen használtak, az ő falusi életük szerves részét képezték, de mára már „túlhaladottak”, legfeljebb a padlásra, a kamrában vagy a pincében őrzik még némi nosztalgiával. Nos, ezeket a tárgyakat szeretnénk felkutatni és megmenteni a jövőnek – részben azzal a szándékkal, hogy a mai fiatalok is megismerjék őseink hétköznapijait segítő használati tárgyakat, de azért is, hogy esetleg egy kis kiállítást állíthassunk össze belőlük, amit akár a falunkba látogató turistáknak is meg tudunk mutatni a későbbiek során. Családi, rokoni viszonylatban már el is kezdtük a gyűjtést, őszintén remélem, hogy írásom elolvasása után sokan jelentkeznek majd, s ránk, illetve a falu jövő nemzedékeire hagyják ifjúságuk féltett használati tárgyait és tárgyi kulturális értékeiket, amit ezúton – előre is – köszönünk szépen.

Sill Zsuzsanna

„A dalos embert Isten küldte”

A Csallóközesütörtöki Daloskör életét a zene határozza meg, ezen belül is népzene, minthogy célunk a magyar népdalok felkutatása, felelevenítése, megőrzése. A Daloskör három és fél éves fennállása óta mindig kettős feladatot követtünk: egyfelől önmagunknak akartunk szép perceket szerezni a zene művelésével abból kiindulva, amit Kodály Zoltán ezzel kapcsolatban mondott, vagyis: „A zene az életnek olyan szükséglete, mint a levegő. Sokan csak akkor veszik észre, ha már nagyon hiányzik.” Másfelől viszont arra is törekedtünk, hogy nézőinknek-hallgatóinknak mindig értékes szórakozást nyújtsunk. A három és fél év alatt a társaság jó közösséggé formálódott, ennek megfelelően nemcsak

fellépéseink, hanem próbáink is hangulatosak, baráti légkörben telnek.

Az elmúlt hetekben a jó hangulatra és a gyakorlásainkra, fellépéseinkre kissé rányomta bélyegét, hogy több tagunk is betegséggel küszködött, ennek ellenére sikerült tovább bővíteni repertoárunkat, s több fellépésen is részt vettünk. Az emlékeztetéseink közé soroljuk mindenképpen a gútori szereplésünket, ahol a népdalkörök regionális találkozásának keretében mutatkozhattunk be, de örömmel tettünk eleget annak a felkérésnek is, hogy vegyünk részt a helyi általános iskola javára szervezett jótékonyági koncerten, hiszen szívügyünk, hogy falunk fiataljai a lehető legjobb körülmények között tudjanak

készülni a nagybetűs életre. Csákányban aztán a falunap műsorát gazdagítottuk, s most arra készülünk, hogy a csütörtöki falunap látogatóinak is emlékezetes élményt nyújtsunk műsorblokkunkkal, s reméljük, az idén is részt vehetünk testvértelepülésünk, Balatonederics egyik legszebb rendezvényén, a szüreti ünnepségen. Az őszi „idényt” egyébként a nyugdíjasoknak szenteljük, télen pedig az advent és a karácsony ünnepi hangulatát szeretnénk meghitté tenni dalainkkal, hiszen „A dalos embert Isten küldte, hogy dala víg és szomorú legyen, a kemény szív attól meglágyuljon és minket a mennybe vigyen.”

Fodor Éva

Palacsinta is lesz a falunapon

Ki gondolná, hogy az idei viszontagságos időjárás viszonyok még azt is befolyásolják, milyen rétesrel látja majd vendégül a nagyérdemű látogatókat az idei csallóközcsütörtöki falunapon. Pedig igaz. Posvancz Margit, a nyugdíjasok klubjának vezetője szerint a rossz gyümölcsstermés miatt vélhetően idén nem lesz cseresznyés és meggyes rétes, és kérdéses, almásat tudnak-e sütni a klub tagjai – mert azt, ugye, minden csallóközcsütörtöki ember tudja, hogy ha falunap, akkor rétes, amit szépkorú polgártársaink, anyák, nagyanyák varázsolnak a szabadtéri rendezvény asztalaira. És hát közeleg a falunap, bizony, a klub tagjai már leginkább erre készülnek. Az elnök asszony szerint az biztos, hogy mákos, túrós és rebarbarás rétes lesz, hogy egyéb alapanyagot hogy sikerül beszerezniük, a jövő titka. Az viszont nem titok, hogy palacsinta lesz a falunapon, mert „mindentől

függetlenül a gyerekeknek az a legnagyobb kedvencük”.

A nyugdíjasok klubjának vezetésében egyébként az elmúlt hetekben kisebb változás történt, Kovács Rozália lemondott pénztárosi posztjáról, mint Posvancz elnök asszony mondja, „saját nyugalma érdekében”, merthogy munkájával mindenki elégedett volt. Az új pénztáros Mészáros Erzsébet lett, aki alapító tagja a klubnak, rendszeresen részt vett a munkában, ezért a változás nem okozott semmilyen fennakadást. „Kovács Rózsika is aktív tagunk maradt, felvállalta, hogy az ellenőrző bizottság elnöki posztját tölti be” – magyarázza az elnök, s örömmel mondja, hogy az elmúlt hónapokban új tagok csatlakoztak a klubhoz, egészen pontosan hat új nyugdíjas látogatja a kéthetente tartott keddi összejöveteleket. Már ők is részt vettek azon az „ünnepi összejövetelen”, amelyen a klubtagok a kerek,

hetvenedik születésnapján köszöntötték Lépes Jankát, meg egy újabb hasonló „nagy napra” is készülnek, amikor is Valacsay Anát köszöntik majd.

A klubélet egy másik közkedvelt műsora a kirándulás, ennek megfelelően nagy érdeklődés övezte a június 23-án megvalósított révkomáromi városnézést. A tagok közül harmincheten utaztak Jókai Mór városába, hogy megismerkedjenek a Duna-parti város érdekességeivel, de ellátogattak a piacra is, „amelynek érdekes vásári hangulata van”, a napot aztán egy közös vacsorával zárták a tagok, megemlékezve falunk polgármestéről is, merthogy a nehéz gazdasági helyzet ellenére hozzájárult a szép és emlékezetes kiránduláshoz, bizonyítva, hogy nagy becsben tartja a községi hivatal a szépkorú polgártársakat.

-i-r

Kitettek magukért a cserkészek!

Könnyű dolga van az újságírónak, aki egy-egy eseményt vagy jelenséget független szemlélőként dicsérhet vagy bírálhat, az olvasó nem vádolja meg elfogultsággal. Más a helyzet velem, mert bár beszámolót írok én is egy lapba, a csallóközcsütörtöki cserkészek csapatparancsnokaként érintett vagyok tagjaink munkájának értékelése során, az olvasó tehát dicsékvésnek veheti, amikor a jól elvégzett munkáról s az annak alapján elért sikerekről írok. Pedig alapvetően a gyerekek ügyességét, rátermettségét és kitartását hangoztatom csupán, amikor a címbe foglalt kijelentést teszem: az elmúlt hónapokban megint kitettek magukért a csallóközcsütörtöki cserkészek. Végül is mindegy, a kedves olvasó majd eldönti, siker-e az, amit én annak látok.

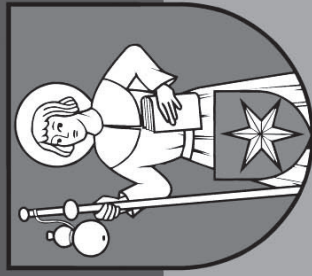
Nos, március végén a bósi cserkészesapat jóvoltából egy métabajnokságon vehettünk részt. A versenyre tizenkét fős csapattal utaztunk, valamennyien tisztességgel és becsülettel küzdöttek, remélem mindenki számára ennek igazolását jelenti, hogy a verseny „bírái” Fair play – vagyis sportszerűségi – díjjal jutalmazták a csütörtöki cserkészek teljesítményét.

Áprilisban egyéni sikert is elkönnyvelhettünk, név szerint Sooky Márta, aki a rovásírásban szerzett ismereteit kamatoztatta az országos versenyen. A középiskolások kategóriájában az induló negyven versenyző között az ötödik helyet szerezte meg.

Cserkészeink kiugró sikerét hozta a Szlovákiai Magyar Cserkészsövetség által megrendezett Országos Elsősegélynyújtó Verseny, amelyre május első hétfőjén került sor Léván. Pedig nem volt zavartalan a felkészülésünk. Háromtagú csapattal szeretnénk volna részt venni a versenyen, úgy is készültünk, Ravasz Tamás azonban focizás közben megsérült és orvosa nem egyezett bele, hogy velünk utazzon. Ennek következtében csak Sooky Márta és Puss Adrián képviselte falunkat a versenyen, amelyen a cserkészek „városi portya” keretében mérhették össze felkészültségüket, és az elméleti tudás mellett gyakorlati feladatok teljesítésével is helyt kellett állniuk. A szervezők különböző élethű szituációkat találtak ki a versenyzőknek, s pontozták a gyors helyzetfelismerést, a sebességet, az ellátást, a helyszín biztosítását. A versenyzőknek ismerniük kellett az újraélesztés

szabályait, el kellett látniuk nyílt törést, vágott sebet és sokkos állapotban lévő beteget is. De pontozták a csapatmunkát és a sebesültektel folytatott kommunikációt is. A cserkészek teljesítményét orvosok és mentőtisztek értékelték, szakavatottan. A kiugró siker pedig nem más, mint az, hogy a suhanc kategóriában versenyző cserkészeink a dobogó legmagasabb fokára állhattak fel, vagyis első lettek, az ajándék könyvesomag és egészségügyi láda mellett tehát ők hozhatták el a versenyvándorserlegét, amelyet majd jövőre kell megvédeniük.

A nyár a cserkészek életében szokásosan a tanyázással, táborozással telik. Előbb a csenkei veremben töltünk el egy hosszú júliusi hétfőjét, augusztus 2-11-e között pedig a „nagyábróban” veszünk részt a csenkei és a dunaszerdahelyi cserkészekkel közösen. A helyszín a magyarországi Drégelyvár lesz, a tábor kerettörténetének pedig az idén az Egri csillagokat választottuk. De erről majd a Hírnök legközelebbi számában számolok be.

Štvrťok na Ostrove / Csallóközcsütörtök

VIII. Deň obce Falunap 2010. VII. 24.

Sztárvendég:

BON-BON

Program

23.7.2010 PIATOK:

19.00 PREDNÁŠKA O HISTÓRII A SÚČASNOSTI
OBCE (ORGANIZÁTOR: OZ SV. JAKUBA)

23.7.2010 PÉNTEK

19,00 ELŐADÁS KÖZSÉGÜNK MÚLTJÁRÓL
ÉS JELENÉRŐL A SZENT JAKAB POLGÁRI
TÁRSULÁS SZERVEZÉSÉBEN

24.7.2010 SOBOTA:

10,30 SVÄTÁ OMŠA (MÝTNE NÁMESTIE)

24.7.2010 SZOMBAT

10,30 SZABADTÉRI SZENTMISE

OD 15,30

- AFTER KHELEN – RÓMSKE TANCE
- ŠTVRTOCKÝ SPEVOKOL
- APRÓ SZÓTTES – DĚTSKÝ FOLKLÓR
- SPEVOKOL BOKRÉTA -MIEROVO
- FABRIKA MÚHELY –NÉMETH LUCA (BUDAPEST / ŠTVRTOK-NA O.) – KÚZELNÝ MEČ – BÁBKOVÉ DIVADLO.
- TANEČNÁ SKUPINA Z BALATONEDERICS-U
- OBČIANSKE ZDRUŽENIE TEÁTRUM (KOMÁNO) ROZPRÁVKOVÁ INSCENÁCIA
- DÉGNER LILLA
- ARIZONA

22,00 BON-BON

23,00 TANEČNÁ ZÁBAVA – SKUPINA HFJ

15,30-TÓL

- AFTER KHELEN – ROMA TÁNCOK
- CSALLÓKÖZCSÜTÖRTÖKI DALOS KÖR
- APRÓ SZÓTTES – BÉKEI CSOPORTJA
- BOKRÉTA BÉKEI DALOS KÖR
- FABRIKA MÚHELY –NÉMETH LUCA (BUDAPEST / CSALLÓKÖZCSÜTÖRTÖK) VARÁZSKARD – BÁBMESE
- BALATONEDERICS MODERNTÁNC CSOPORT
- TEÁTRUM POLGÁRI TÁRSULÁS (KOMÁROM) JANCSI ÉS JULISKA MESEJÁTÉK
- DÉGNER LILLA
- ARIZONA ZENEKAR

22,00 BON-BON

23,00 UTACABÁL: HFJ ZENEKAR

Srdečne Vás očakávame! Mindenkit szeretettel várunk!

Zarándokút – falunk díszpolgára okán

A Csallóközsütörtökiek Szent Jakab Polgári Társulása jóvoltából zarándokúton vett részt községünk negyvennyolc lakosa, akik részesei lehettek Szombathelyen falunk szülőtte és díszpolgára, a társulás tiszteletbeli tagja, Dr. Sill Aba Ferenc kanonok gyémántmiséjének. A kanonok úr abból az alkalomból misézett, hogy hatvan évvel ezelőtt, 1950 június 18-án avatták pappá. Jó hír falunk polgárainak, hogy Sill Aba Ferenc vállalta, a közelgő falunap alkalmából Csallóközsütörtökben is bemutatja gyémántmiséjét – tájékoztatta nem kis örömmel és büszkeséggel a Hírnököt Nagy Tibor, a Szent Jakab Társulás elnöke.

A zarándokút felemelő érzés volt, állítja az elnök, a csütörtöki gyerekek és szülei viszont a társulás jóvoltából élhettek át hasonló érzéseket május 30-án, amikor is igazi családi ünnepként gyermeknapot műsorszerveztek aktivistái a helyi futballpályán. Az elnök, aki gulyással vendégelte

meg a gyerkőcöket és szüleit, elsősorban Valacsay Olgát, illetve a magyar tanyavetési iskola nevelőit és tanítónőit dicsérte a nagy sikerért, hiszen ők találták ki a résztvevők számára látványos és szellemes programokat – az arcfestésnek volt a legnagyobb sikere állítólag –, miközben az elnök „háta mögött” meg a szülők mondják, hogy finom volt a gulyás és nagyszerű az ötlet, hogy ezúttal a szabadban, a futballpályán tartották a rendezvényt, sokkal jobb ez a helyszín, mint a plébániaudvar vagy a kultúrház, ahol az első és a második gyermeknap találkozót tartottak. Nagy Tiborhoz is eljutott ez utóbbi észrevétel, s már most ígéri, hogy jövőre is a focipálya ad otthont a gyermeknapnak, miközben megemlékezik arról is, hogy a rendezvény sikeréhez a polgármesteri hivatal is hozzájárult anyagi támogatásával, na meg a szponzorok, az AgroBio, az Emont-pékség és a Colorstav. A polgári társulásnak e két nagy rendezvény mellett sikerült további olyan

feladatokat is teljesíteniük, amelyeket az idei évzárón tűzött célul a tagság. Stanislav Pittner mérnök aktív szakmai segítségével és támogatásával sikerült felújítani a temetőben a lélekharangot, és elkészült a helyi Árpád-kori templomot és a társulás munkáját bemutató DVD is, amelyből az elnök szerint minden érdeklődőnek tudnak biztosítani másolatot.

Nagy Tibor mindemellett fontosnak tartja, hogy a Szent Jakab Polgári Társulás nevében köszönetet mondjon minden névtelen polgárnak és vállalkozónak, aki az idén is a társulást tisztelte meg adója két százalékaival. Egyelőre 1221 euró érkezett a számlájukra, de további támogatásra is számíthatnak még, hiszen a somorja adóhivatal egyelőre nem utalta át a felajánlott összeget. Természetesen ezt a pénzt a társulás a vállalt kötelezettségeinek megfelelően kizárólag a templom fenntartására, állagának javítására fogja felhasználni.

-enes-

A véradó mindig konkrét embernek segít

Véradéstól véradásig – egyéb rendezvényeken

át. Éppenséggel így is jellemezhetnénk a Vöröskereszt helyi szervezetének a munkáját, hiszen emlékeztet, hogy legutóbb arról számoltunk be, decemberben látogattott el a tagok egy része a dunaszerdahelyi kórházba, hogy vérrel segítsék ismeretlen rászoruló embertársaikat, februárban pedig a Dőre-járás megszervezésével mozgatta meg a falu lakosságát a szervezet vezetősége és aktív tagsága.

Most meg arról adhatunk számot, hogy április 21-én tizenhét „vöröskeresztes” vállalta a véradás nemes tetteit, nevezetesen Nagy Péter, Nagy Anaklét, Kállya Norbert, Vízent Péter, Csintó László, ifj. Valacsay Róbert, Rózsa Lajos, Noszek Tivadar, Lazík Károly, Veréb László, ifj. Szerencsés Mária, ifj. Noszek Sándor, Podobek Judit, Hamar Blanka,

Hamar József, Sípos Roman, Madarász György és Tichy Flórián. És beszámolhatunk arról is, hogy a szervezet huszonkét tagja május 29-30-án részt vett az immár hosszú hagyományokkal rendelkező párkányi egészség-karbantartó kiránduláson, s mint eddig is mindig, ezúttal is kiváló kikapcsolódást nyújtott a résztvevőknek a termálfürdő.

Szalay Alice, a szervezet elnöknője az áprilisi véradás kapcsán örömmel újságolja, hogy a „csapatban” két újdonsült véradót is köszönthettek, hiszen ifj. Szerencsés Mária és Sípos Roman első alkalommal látogattak el ilyen céllal a dunaszerdahelyi kórházba. Az elnöknő külön is kiemeli Sípos Roman esetét, hiszen a csallóközsütörtöki roma közösségből ő az első véradó, miközben a fiatal ember döntésének hátterét is ismeri: ez pedig a hála, amiért a helyi véradók célirányosan segítették vérukkal az egyik rászoruló rokonát. „Igazából azért

megható az eset, mert rávilágít a véradás lényegére, csak nem mindenki és mindenkor érti ezt meg. Merthogy az önkéntes véradók mindig konkrét embernek segítenek, mint Sípos Roman esetében, csak éppen máskor nem lehet tudni, ki volt a rászoruló. Azt hiszem, ha a véradásnak ezt a filozófiáját megértene az emberek, még többen jelentkeznének önkéntes véradónak” – magyarázza az elnöknő. Az újabb lehetőségre pedig nem kell sokat várni, hiszen augusztus 18-a az újabb terminus, amikor a dunaszerdahelyi kórházban a csallóközsütörtöki véradókat is várni fogják az illetékes egészségügyisek. Utána pedig jöhet a véradók bálja – hogy igaz legyen a bevezető mondat: „véradástól véradásig – egyéb rendezvényeken át” –, de annak előkészületeiről majd a Hírnök legközelebbi számában számolunk be.

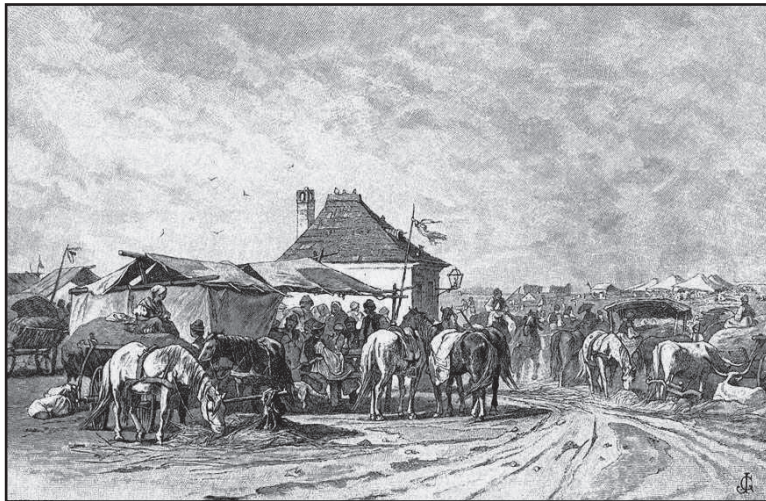
-ris-

Vásárok Csallóközsütörtökben

A XIX. és a XX. század fordulóján a vásárok jelentősége a növekvő ártermeléssel párhuzamosan emelkedett. A község lakossága ezekben az évtizedekben (nagyjából 1880 és 1920 között) jobbra a vásárokon értékesítette fölöslegét, itt szerezte be gazdasági eszközeit, ruházatát és házi felszerelését. Egy-egy országos vásár 30-40 kilométeres körzetben mozgatta meg a falvak népét, akik nem csupán adásvételi célzattal, hanem a találkozás és a gazdasági tájékozódás céljából is felkeresték a fontosabb vásáros helyeket. Csütörtök messze vidéken ismert volt népes vásáraitól, amelyeket a heti vásárok megszűnte után mindig csütörtöki napon tartottak. A vásár ünnepszámba ment, a mezőn alig dolgoztak, s a község lakói közül senki sem vonhatta ki magát a fölfokozott vásári izgalom alól. A községbe vezető utakon szekér szekeret ért, s a településnek már a középkorban kialakult széles utcái pezsgő piactérré váltak.

Régebben négy országos vásár volt itt, februárban, májusban, júliusban és októberben. Később évente hat országos vásárt rendeztek Csütörtökben, az előbbi

hónapokon kívül még szeptemberben és decemberben is. A vásárra érkező iparosok közül megemlíjtük a megyeri cipészeket, a szenci csizmadiákat, a nagymegyeri, a dunaszedahelyi és a pozsonyi szövet- és konfekcióárusokat., továbbá a pozsonyi és a somorjai cukrászdákat.

Az utóbbi időben a vásárjövdelem a községe volt, ezt időnkint árverésen adta bérbe a vásárbérlőknek. A helypénzt és vásárvámot alku módján szabták meg, ebben esetenként a vásárbérlők nagyobb haszonkeresése is szerepet kapott.

A világháborút követő években (a már megalakult Csehszlovákia területén) 300-1000 korona hasznot jelentett egy-egy vásár. Az utolsó vásárt 1946 május havában tartották Csallóközsütörtökben.

(Részlet Sill Ferenc Csütörtök mezőváros története című könyvéből.)

HÍRNÖK – a csallóközsütörtökiek lapja

Kiadja a Csallóközsütörtöki Polgármesteri Hivatal

Felelős kiadó: Óry Péter, polgármester

Felelős szerkesztő: Neszméri Sándor

E szám munkatársai voltak: Feketevízi Erika, Elek Klára, Fodor Éva, Iliašová Viera, id. Kállay Tamás, Sill Zsuzsanna, Végh Brigitta

Műszaki szerkesztő: Németh Árpád

Grafikai szerkesztő: Kovács Gertrúd

Regisztrációs szám: OÚ Dunajská Streda 4/2003

A Hírnökkel kapcsolatos észrevételeiket, illetve közlésre szánt írásait a községi hivatal titkárságán adhatják le olvasóink a felfogadási napokon.

SPRAVODAJ – občasník Štvrtočanov

Vydáva Obecny úrad Štvrtočanov na Ostrove

Zodpovedný vydavateľ: Péter Óry, starosta

Zodpovedný redaktor: Sándor Neszméri

Na tomto čísle spolupracovali: Erika Feketevízi, Klára Eleková, Éva Fodor, Viera Iliašová, Tomáš Kállay st., Zsuzsanna Sill, Brigitta Végh

Technický redaktor: Árpád Németh

Grafická úprava: Gertrúd Kovács

Registračné číslo: OÚ Dunajská Streda 4/2003

Pripomienky a návrhy článkov na zverejnenie v občasníku Spravodaj môžete odovzdať na sekretariáte obecného úradu v stránkových dňoch.

A mi lexikonunk

Újszülötteink

Bán Tamás

Bán Tímea Mária

Žiak Viktor

Mészárosová Lucia

Podhora Matúš

Fájdalommal búcsúztattuk

Farkas Margit, élt 67 évet

Sooky Mária, élt 90 évet

Seregi Zsuzsanna, élt 59 évet

Vitéz Péter, élt 85 évet

Bejelentkeztek falunkba

Dudás József, Somorja

Ing. Kičová Gabriela, Pozsony

Kičová Karolina, Pozsony

Kič Matúš, Pozsony

Hromada Zoltán, Gomba

Sipos Štefan, Pozsony

Sipos Robert, Pozsony

Siposová Regina, Pozsony

Németh György, Fél

Matkovčíková Monika, Pozsony

Matkovčíková Silvia, Pozsony

Matkovčík Adam, Pozsony

Tokovics Mikuláš, Somorja

Malá Erika, Pozsony

Malá Tatiana, Pozsony

Malý Marek, Pozsony

Elköltöztek falunkból

Seszták Iveta, Somorja

Lelkes Lúcia, Somorja

Ing Bobek Jozef, Pozsony

Bobeková Božena, Pozsony

Janikovicová Denisa, Lég

Kvarda László, Lég

Noszek Margit, Dunaszardahely

Valentíková Júlia, Miloslavov

Mezei Štefan, Pozsony

Rigó Gábor, Somorja

Szabóová Nikola, Diószeg

Edmárová Diana, Diószeg

Edmárová Iveta, Diószeg

Szabó Eduard, Diószeg

Horváth Eszter, Alistál

Edmár Róbert, Nyárad

Csicsay Judit, Nagymagyar

Csicsay Dániel, Nagymagyar

Nagyszerű

Nagyszerű eredményt értek el a csallóközsütörtöki futballisták a júniusban véget ért bajnoki évadban: a harmadik helyet szerezték meg, vagyis a szűken értelmetezett élmezőnyt erősítették, holott a csapat vezetése eredetileg „csupán” a középmezőny élére várta az együtttest. A sportszervezet elnöke, id. Kállay Tamás úgy látja, ugyan kissé váratlan volt a jó szereplés, de megérdemelten végzett a csapat a harmadik helyen, sőt, azt is tudja, minek köszönhető a siker.

„Az őszi idény után gyakorlatilag együtt maradt a játékoskeret, amely a téli felkészülés alatt nemcsak jól dolgozott, hanem össze is rázódott, igazi kollektíva alakult ki, amelyen belül a játékosok nemcsak önmagukért, hanem egymásért is küzdöttek. Ez a siker alapja, amelyhez nagymértékben hozzájárult az edző, Roman Hudek úr is. Bebizonyosodott, hogy ő olyan edző, aki emberileg és szakmailag is nagyszerűen felkészült, s nemcsak az edzési fegyelmet tudta megtartani, hanem a játékosok bizalmát is elnyerte, amire nagy szükség van ahhoz, hogy egy csapat tovább tudjon lépni. És – nem szeretném, ha ezt bárki is öndicséretnek tartaná – az is fontos volt, hogy a játékosok és az edző nyugodt körülmények között tudott dolgozni, mert bármilyen

A Polgármesteri Kupa táblázata és eredményei

1. Kapuvár	5	0	0	12:2	15
2. Csallóközsütörtök	3	1	1	8:4	10
3. Dióspatony	2	2	1	6:3	8
4. Jur pri Bratislave	2	1	2	6:3	7
5. Pezinok	1	0	4	5:11	3
6. Podersdorf	0	0	5	1:15	0

Pezinok – Jur pri Bratislave	0:1
Kapuvár – Podersdorf	3:0
Csallóközsütörtök – Dióspatony	1:1
Pezinok – Podersdorf	2:1
Kapuvár – Dióspatony	2:1
Csallóközsütörtök – Jur pri Bratislave	1:0
Pezinok – Dióspatony	0:2
Kapuvár – Csallóközsütörtök	1:0
Podersdorf – Jur pri Bratislave	0:5
Pezinok – Csallóközsütörtök	2:3
Kapuvár – Jur pri Bratislave	2:0
Dióspatony – Podersdorf	2:0
Pezinok – Kapuvár	1:4
Csallóközsütörtök – Podersdorf	3:0
Dióspatony – Jur	0:0

Évadot zártak a focisták

probléma, gond jelentkezett a csapat körül, a vezetőség rendezni tudta azokat, soha nem hátrította át a felelősséget senkire.” – magyarázza az elnök a siker „titkát”.

Hogy megismételhető-e a nagyszerű teljesítmény már az új idényben, a tapasztalt futballszakember szerint megválaszolhatatlan kérdés. Részben azért, mert a tavaszi keretből a jelen ismeretei szerint mindössze tizenketten maradnak, öt vendégjátékos jelezte, hogy új csapatot keres magának, ketten pedig bejelentették pályafutásuk befejezését, részben meg azért, mert az edző is távozik a csapattól, családi okok miatt. „Nagyszerű volt köztünk az együttműködés, az edző is sajnálja, hogy mennie kell, de igaza van, hiszen két pici gyermeke van, akiknek egyre inkább hiányzott az apa, mert az edzések meg a játéknapok miatt alig tudott együtt lenni velük. Úgy érzi, most elsősorban a gyerekeinek van rá szükségük, mi ezt elfogadjuk, sőt, úgy látjuk, ez is azt bizonyítja, hogy egy nagyszerű emberrel dolgozhattak együtt játékosaink” – magyarázza az elnök, aki bízik abban, hogy a polgármesteri

hivatal és az önkormányzati testület támogatása mellett sikerül megfelelő szponzorokat is találni a csapathoz, ami lehetővé teszi majd értékes és ügyes játékosok szerződtetést és a távozó Roman Hudekhoz hasonló kvalitású edzőt és embert találni.

A sportszervezet vezetősége előtt azonban nemcsak a szponzorok, az edző és a játékosok felkutatása áll a „nyári szünetben”, merthogy az évzáró taggyűlés határozata értelmében az új bajnoki idényt régi-új névvel kezdi a focicsapat. „A két háború között a csallóközcsütörtöki labdarúgó Club névvel öregbíttették a falu hírt, visszavesszük ezt a nevet” – tájékoztatja lapunkat az elnök. Az eljárás nem egyszerű, hiszen az alapszabály változását előbb a belügyminisztériumnak kell elfogadnia, határozatát aztán tudomásul veszi a Szlovák Labdarúgó Szövetség pozsonyi központja, amely közlönyében megjelenteti a változás tényét, s ezt követően használhatjuk az új nevet” – mondja id. Kállay Tamás, aki arról is tájékoztat, hogy mindez megtörtént, s ennek alapján már készülnek a játékosok

regisztrációs igazolványai, illetve a sportszervezet 58 tagjának a tagsági igazolványa.

De nemcsak „adminisztrációs” feladatokat kell ellátnia a sportszervezet vezetőinek a nyár folyamán, szervezési-szakmai kérdésekkel is foglalkoznak, minthogy szívügyük a csütörtöki sportszerető gyerekek sorsa. Sajnos, a korábbi években az utánpótlás nevelés kérdése kissé mellékvágányra futott, ez az oka annak, hogy az új idényben sem tudnak ifjúsági csapatot indítani a járási bajnokságban, ellenben beneveztek a diákcsoportot és megalapították a kölyökcsoportot is, sőt, őket is indítják a Szlovák Labdarúgó Szövetség dunaszerdahelyi járási szervezete által meghirdetett versenybe. Ezt a szándékot szolgálta az a nemzetközi diákcsoport-torna is, amelyet a szervezet vezetősége szervezett meg július első szombatján a Polgármesteri Kupáért, s amelyen az elnök nagy öröme a csütörtöki fiatalok nagyszerűen helyt álltak, hiszen az erős mezőnyben a második helyet szerezték meg.

(neszméri)

A tavaszi forduló eredményei

Csallóközcsütörtök – Baka	5:2
Jányok – Csallóközcsütörtök	1:4
Sárosfa – Csallóközcsütörtök	3:1
Csallóközcsütörtök – Ekecs	1:0
Hodos – Csallóközcsütörtök	4:1
Csallóközcsütörtök – Nagyabony	2:1
Lég – Csallóközcsütörtök	3:0
Csallóközcsütörtök – Pozsonyeperjes	2:0
Tárnok – Csallóközcsütörtök	2:1
Csallóközcsütörtök – Királyfiakarcsa	2:0
Nagyszarva – Csallóközcsütörtök	1:4
Csallóközcsütörtök – Gele	2:1
Csenke – Csallóközcsütörtök	0:1
Csallóközcsütörtök – Balony	3:1
Egyházkarcsa – Csallóközcsütörtök	2:4

A bajnokság végeredménye

1. Lég	26	2	2	84:24	80
2. Ekecs	21	1	8	77:43	64
3. Csallóközcsütörtök	18	4	8	58:42	58
4. Nagyszarva	16	3	11	61:49	51
5. Királyfiakarcsa	13	10	7	45:38	49
6. Sárosfa	15	2	13	78:50	47
7. Balony	14	4	12	70:60	46
8. Tárnok	12	7	11	71:53	43
9. Hodos	12	4	14	42:57	40
10. Gele	12	3	15	41:62	39
11. Pozsonyeperjes	9	5	16	52:61	32
12. Jányok	9	5	16	41:53	32
13. Csenke	10	1	19	50:56	31
14. Egyházkarcsa	9	2	19	44:60	29
15. Nagyabony	8	4	18	42:107	28
16. Baka	6	3	21	36:77	21